

Mál nr. 188/2021

M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar AÁgreiningur um skerðingu bótaréttar vegna líkamstjóns við árekstur bifreiðar og hlaupahjóls.**Gögn.**

1. Málskot, dags. 28.04.2021, ásamt fylgiskjölum 1-6.
2. Bréf V, dags. 25.05.2021 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti segir að aðfarnótt hins 29. ágúst 2020 hafi M farið yfir gangbraut á gatnamótum Laugavegs og Kringlumýrarbrautar í Reykjavík á rafmagnshlaupahjólum þegar A ók í veg fyrir hann. Slasaðist M við atvikið og þar sem hann telji slysið að rekja til ógætni ökumanns A hafi hann farið fram á bætur úr ábyrgðartryggingu A. V hafi hins vegar, með bréfi dags. 10. nóvember 2020, hafnað bótaskyldu á grundvelli þess að M hafði sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í aðdraganda slyssins, en hann hafi verið ölvaður og hjólað yfir gangbrautina gegnt rauðu ljósi. M mótmælir þessari afstöðu en hann muni atvik ekki nákvæmlega enda hafi hann hlotið höfuðhögg. Í framburði hans hjá lögreglu komi þó fram að honum finnist mjög skritið hafi hann farið yfir gegnt rauðu ljósi en hann þekki staðhætti vel og slík háttsemi sé ólík honum. Engar löggæslumyndavélar séu á vettvangi og því sé ekki til staðar upptaka af atvikinu. Það sé því ósannað að M hafi farið yfir götuna gegnt rauðu umferðarljósi. Jafnvel þó svo hefði verið feli það ekki sjálfkrafa í sér stórkostlegt gáleysi, enda hafi slysið orðið um hálfþrjú að nóttu og engin umferð verið. Hvað varði ölvun M þá hafi ekki verið sýnt fram á að hann hafi vegna ölvunar ekki getað stjórnað hjólinu örugglega, sbr. 6. mgr. 49. gr. umferðarlaga nr. 77/2019. Svo bótaréttur M verði skertur vegna ölvunar verði að liggja fyrir ótvíræð sönnun þess að svo hafi verið. Sé því ósannað að orsakatengsl séu milli ölvunar M og umrædds atviks. Það sé V að sýna fram á stórkostlegt gáleysi og orsakatengsl milli þess og slyssins. Slík sönnun hafi ekki tekist og sé því full bótaskylda fyrir hendi. Með heildstæðu mati á aðstæðum megi ráða af gögnum málsins að slysið verði rakið til háttsemi ökumanns A fremur en M enda hafi hún ekki sýnt af sér nægilega aðgát er hún ók yfir gatnamótin heldur ekið áfram án þess að gæta að aðvifandi umferð og ekki veitt M athygli fyrr en hann lenti á A. Jafnvel þó ekki verði fallist á óskertan bótarétt sé niðurfelling hans í öllu falli úr hófi, og er því til vara farið fram á bætur að hluta.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að ökumaður A og tveir farþegar hennar staðfesti að bifreiðinni hafi verið ekið yfir gatnamótin gegnt grænu ljósi, og sé því ljóst að M hafi farið yfir gangbrautina gegnt rauðu umferðarljósi. Þá liggi fyrir að áfengismagn í blóði M hafi mælst 1,86 prómill. Hafi M því verið verulega ölvaður og ekki hæfur til að stjórna hjólinu örugglega, sbr. 6. mgr. 49. gr. umferðarlaga. Þá virðist M hafa verið á töluverðum hraða og ekki gætt að háttisreglu 3. mgr. 43. gr. umferðarlaga um að hjólreiðarmaður sem þverar akbraut skuli gæta þess að hjóla eigi hraðar en sem nemi venjulegum gönguhraða. Framangreind háttsemi feli í sér stórkostlegt gáleysi í skilningi 4. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019 og sé slysið alfarið að rekja til þess. Alls ósannað sé að ökumaður A hafi ekki sýnt af sér nægilega aðgæslu. Verði ekki fallist á að bótaréttur M skuli felldur niður að öllu leyti er þess krafist að honum verði gert að bera $\frac{3}{4}$ hluta tjóns síns sjálfur.

Álit.

Fyrirliggjandi er lögregluskýrsla um umrætt atvik, dags. 30. ágúst 2020. Samkvæmt framburði ökumanns A og tveggja farþega í bifreiðinni fyrir lögreglu ók A yfir gatnamótin gegnt grænu ljósi. Þá kváðu farþegar A ljósin fyrir umferð gangandi hafa verið rauð þegar M fór á hlaupahjólum yfir gangbraut við Kringlumýrarbraut til austurs. Við skýrslutöku hjá lögreglu, hinn 10. desember 2020, kvaðst M ekki muna eftir slysinu eða tildrögum þess. Eru þá engin frekari gögn fyrir nefndinni sem leiða til þess að frásögn A eða vitna um stöðu umferðarljósa verði dregin í efa. Verður því að telja nægilega sýnt fram á að M hafi farið yfir gangbrautina gegnt rauðu ljósi umrætt sinn og með því brotið gegn ákvæði 3. gr. 7. gr. umferðarlaga. Samkvæmt fyrirliggjandi gögnum mældist áfengismagn í blóði M 1,86 prómill einni klukkustund eftir umrætt slys. Má af því ráða að hann hafi verið töluvert ölvaður, en samkvæmt 6. mgr. 49. gr. umferðarlaga má enginn hjóla eða reyna að hjóla ef hann er undir svo miklum áhrifum áfengis að hann geti ekki stjórnað hjólinu örugglega. Verður að telja samkvæmt framansögðu að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi og að orsök slyssins sé að rekja þess að hann hafi ekið rafmagnshlaupahjólum undir áhrifum áfengis yfir gangbraut gegnt rauðu umferðarljósi. Ekkert í gögnum málsins rennir hins vegar stoðum undir það að ökumaður A hafi sýnt af sér gáleysi í aðdraganda atviksins, og ekki liggur annað fyrir en að hún hafi ekið á löglegum hraða og gegnt grænu umferðarljósi. Samkvæmt framansögðu er V því, á

grundvelli 4. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar, heimilt að fella niður bætur til M. Er kröfu hans því hafnað.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A, hjá V.

Reykjavík, 24. júní 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.